

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

PL. ÚS 31/07-69

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. februára 2008 v pléne zloženom z predsedníčky Ivetty Macejkovej a zo sudcov Jána Auxta, Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Juraja Horvátha, Sergeja Kohuta, Jána Lubyho, Milana Lalíka, Lajosa Mészárosa, Marianny Mochnáčovej, Ladislava Orosza a Rudolfa Tkáčika o prijatej sťažnosti 133 oprávnených voličov volebného obvodu obce L., zastúpených advokátom Mgr. T. K. B., podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky pre nezákonnosť volieb starostu obce L. konaných 2. decembra 2006, za účasti V. H., starostu obce L., zastúpeného advokátom JUDr. J. J., K., takto

r o z h o d o l :

Voľby starostu obce L. konané 2. decembra 2006 vyhlasuje za **n e p l a t n é**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2006 doručená sťažnosť 133 oprávnených voličov volebného obvodu L. (ďalej len „sťažovatelia“), zapísaných v obci L. do zoznamu voličov pre voľby konané 2. decembra

2006, ktorou podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) namietali neústavnosť a nezákonnosť volieb starostu obce L.. Sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 13. decembra 2006 a doplnená na základe výzvy ústavného súdu podaním sťažovateľov doručeným ústavnému súdu 29. januára 2007.

Zo sťažnosti a z pripojených príloh (vrátane zápisnice miestnej volebnej komisie o výsledku volieb z 3. decembra 2006) vyplynulo, že vo voľbách starostu obce zvíťazil kandidát s poradovým číslom 1 V. H., kandidujúci za stranu SMER-SD, ktorý získal 263 platných hlasov. Kandidátka A. H., ktorá sa umiestnila v celkovom poradí na 2. mieste, získala 262 platných hlasov (t. j. iba o jeden hlas menej).

Nezákonnosť a neústavnosť volieb starostu obce namietajú sťažovatelia na základe skutkového tvrdenia, že v priebehu volieb nebol miestnou volebnou komisiou, plniacou zároveň úlohy okrskovej volebnej komisie (ďalej len „volebná komisia“ alebo „komisia“), k hlasovaniu pripustený oprávnený volič T. M., narodený ... Sťažovatelia v tejto súvislosti prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu uvádzajú: *„(...) Uvedený volič sa preukázal preukazom totožnosti, ktorého platnosť približne 1 mesiac pred konaním volieb uplynula. Následne mu neboli vydané hlasovacie lístky a nebolo mu tak umožnené uskutočniť volebný akt. Podľa vlastného vyjadrenia T. M. mal tento v úmysle vo voľbe starostu obce hlasovať za sťažovateľku, v dôsledku čoho by s najväčšou pravdepodobnosťou obaja kandidáti na starostu získali rovnaký počet hlasov, t. j. 263 (...).“*

Sťažovatelia tvrdia, že volebná komisia porušila ustanovenie § 31 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „volebný zákon“), keď voliča T. M. nepripustila k voľbám z dôvodu, že mal neplatný občiansky preukaz, pretože citovaný zákon *„ustanovuje mechanizmus, ktorým možno nahradiť preukázanie aktívnej volebnej legitímácie“* v prípade, ak volič nemá preukaz totožnosti. Volebná komisia však tento zákonný mechanizmus neuplatnila. Takýto postup volebnej komisie mohol ovplyvniť výsledok volieb starostu obce L. konaných 2. decembra 2006. V zmysle § 48 volebného zákona totiž v prípade, ak vo voľbe starostu obce (primátora) kandidáti dostali rovnaký počet hlasov, vyhlási predseda Národnej rady Slovenskej republiky nové voľby.

Sťažovatelia na základe uvedenej argumentácie navrhli, aby ústavný súd vyhlásil voľby starostu v obci L. za neplatné.

Ústavný súd prijal predmetnú sťažnosť na ďalšie konanie uznesením č. k. PL. ÚS 31/07-19 z 11. apríla 2007. Následne požiadal o vyjadrenie k sťažnosti zvoleného protikandidáta (V. H.), ktorý v podaní doručenom ústavnému súdu 13. júna 2007 uviedol, že v čase konania volieb sa ako volič zúčastnil iba volebného aktu, a preto sa nemôže vyjadriť k podstate volebnej sťažnosti. Návrh sťažovateľov však považuje za nedôvodný a svoje zvolenie za starostu obce (i keď o jeden hlas) považuje za legitímne.

Podľa jeho názoru postupom volebnej komisie nedošlo k porušeniu volebného zákona, preto ústavnému súdu navrhuje, aby sťažnosť sťažovateľov zamietol. Ako dôkaz predložil ústavnému súdu písomné vyjadrenie všetkých piatich členov volebnej komisie, ktorí uviedli, že sťažnosť je neopodstatnená. Podľa nich k porušeniu § 31 ods. 2 volebného zákona nedošlo a svedok T. M. mal neplatný občiansky preukaz, pričom bol pri svojom príchode do volebnej miestnosti riadne poučený komisiou, *„ktorej členovia ho nepoznali, o možnosti preukázať svoju totožnosť dvoma svedkami známych komisii“*.

Právny zástupca sťažovateľov v stanovisku z 28. júna 2007 k vyjadreniu starostu obce L. a k písomnému vyjadreniu členov volebnej komisie okrem iného uviedol, že minimálne jeden člen volebnej komisie, J. F., musí osobne poznať voliča T. M., pretože sú v príbuzenskom vzťahu. Ako dôkaz o tomto tvrdení predložil fotografie, na ktorých má byť zobrazený J. F. v prítomnosti T. M. na rodinnej oslave. Právny zástupca taktiež uviedol, že E. P. a M. P. (členky volebnej komisie) boli kolegyňami matky T. M.. Zároveň navrhol vykonať dokazovanie výsluchom viacerých svedkov.

Ústavný súd vypočul v predmetnej veci svedkov: T. M., M. P., M. H., E. P., J. F., E. V., A. H., D. M., M. G., M. K. a R. B. Výsluch uskutočnil 16. augusta 2007 sudca ústavného súdu Ján Auxt v priestoroch Okresného súdu Bratislava III. Prítomný bol aj právny zástupca sťažovateľov advokát Mgr. T. K. a zvolený starosta V. H.

Výsluchu sa nezúčastnila L. S., členka volebnej komisie (ospravedlnila sa), a M. S. (neprevzal predvolanie na výsluch).

Svedok T. M., ktorému volebná komisia neumožnila voliť vo voľbách pre neplatnosť občianskeho preukazu, uviedol, že po príchode do volebnej miestnosti asi okolo 8.00 h. bol vyzvaný, aby predložil občiansky preukaz. Keďže ho nemal, pretože bol voliť prvýkrát, komisia ho vyzvala, aby sa po neho vrátil domov. Po jeho druhom príchode (asi o 15 minút) a predložení občianskeho preukazu členovia komisie zistili, že je neplatný a na základe tejto skutočnosti mu oznámili, že nemôže voliť. Na otázku sudcu ústavného súdu odpovedal, že z členov volebnej komisie poznal M. P., E. P. a J. F., a tiež poznal zapisovateľku E. V. Pred ním boli vo volebnej miestnosti M. G. a M. S.

Svedkyňa M. P., predsedníčka volebnej komisie, uviedla, že si nepamätá, kedy T. M. prišiel do volebnej miestnosti, poznala ho, keď bol ešte dieťa, ako dospelého ho nevníma. Taktiež uviedla, že pred voľbami boli poučovaní o tom, že kto príde uskutočniť volebný akt s neplatným občianskym preukazom, ten nemôže voliť, *„občiansky preukaz môže byť nahradený iba cestovným pasom. (...) v prípade, že prišiel do volebnej miestnosti volič, ktorý nemal platný občiansky preukaz alebo ho nemal pri sebe, tak som hovorila členom volebnej komisie, aby sa snažili zistiť totožnosť iným dokladom, napr. cestovným pasom, alebo či ho niekto nepozná.* Ďalej uviedla, že v prípade, ak voliča nikto z členov komisie nepoznal, mala sa jeho totožnosť preukázať svedectvom dvoch osôb známych komisii. Ako sa postupovalo v danom prípade, nevedela uviesť, a tiež nemala vedomosť o tom, či T. M. poznal niekto iný z členov volebnej komisie. Takýchto prípadov sa vyskytlo asi 5 až 6, keď voliči boli voliť s neplatným občianskym preukazom, resp. bez neho.

Svedok M. H., podpredseda volebnej komisie, uviedol, že T. M. nepozná. Vo všetkých prípadoch, keď prišiel volič do volebnej miestnosti s neplatným občianskym preukazom alebo bez neho, postupovala komisia tak, že členky komisie L. S. a E. P. zisťovali po predložení občianskeho preukazu totožnosť voliča a to, či volič je zapísaný aj v zozname voličov. Nepamätá si prítomnosť T. M. vo volebnej miestnosti, ale v takých prípadoch všetci členovia volebnej komisie po skonštatovaní, že občiansky preukaz je neplatný, alebo ho volič nemal, *„(...) sme voličov vyzývali, aby predložili iný doklad*

totožnosti, resp. aby prišli v sprievode voličov, ktorí sú aspoň trom členom volebnej komisie dobre známi“.

Svedkyňa E. P. ako členka komisie po príchode každého voliča do volebnej miestnosti vyznačila jeho účasť v zozname voličov. Nepozná svedka T. M., ktorému vraj nebolo dovolené voliť, a vôbec si nepamätá, či bol voliť. Ak volič prišiel do volebnej miestnosti bez občianskeho preukazu alebo bol jeho preukaz totožnosti neplatný, postupovali v zmysle volebného zákona a rovnako požiadali voliča, aby si išiel po iný preukaz totožnosti (cestovný pas) alebo prišiel v sprievode dvoch osôb známymi členom volebnej komisie. Takýto prípad, že by sa volič vrátil v sprievode dvoch svedkov, sa však nestal, rovnako nevie o tom, že by volič preukázal totožnosť dvomi voličmi známymi komisii, inak by ho určite pripustili k volebnému aktu. Na otázku právneho zástupcu sťažovateľov, ako vie svedkyňa odstrániť rozpor medzi dnešnou výpoveďou a vyjadrením, ktoré podpísala a tvorí prílohu vyjadrenia doručeného ústavnému súdu, uviedla, že *„k tomu sa vyjadriť neviem, svedok T. M. bol poučovaný tak, ako ostatní voliči. Pána G. nepoznám, (...). Neviem sa vyjadriť, či poznám p. S., neviem, o koho ide“.*

Svedok J. F., člen komisie, uviedol, že si nepamätá, v ktorom čase bol T. M. voliť. Menovaného poznal už ako malého chlapca a je s ním v príbuzenskom vzťahu (pretože je synom sesternice jeho manželky), ale inak sa nestretávajú. Povinnosti člena volebnej komisie dobre pozná, ak do volebnej miestnosti prišiel volič s neplatným občianskym preukazom, voliča vyzvali, aby prišiel s platným preukazom totožnosti alebo v prítomnosti dvoch svedkov. Svedka M. G. a M. S. pozná, *„určite som s nimi vonku fajčil pred tým, ako išli vykonávať volebný akt, bolo to niekedy medzi 7. a 8. hod.“*, pretože si pamätá, že boli voliť medzi prvými občanmi.

Svedkyňa E. V. uviedla, že bola zapisovateľkou volebnej komisie a do volebného aktu nezasahovala, pretože usmerňovanie voličov bolo povinnosťou členov volebnej komisie. T. M. pozná, tak ako pozná každého občana obce, pretože je pracovníčkou na obecnom úrade. Pamätá si, že prišiel vykonať volebný akt, a keď dve členky komisie zistili, že nemá občiansky preukaz, povedali mu, že má priniesť cestovný pas. Nevie, či mu dali nejakú inú možnosť a nepamätá si, s kým bol svedok vo volebnej miestnosti. Svedkov M.

G. a M. S. tiež pozná. Na otázku právneho zástupcu sťažovateľov odpovedala, že bola prvá vo volebnej miestnosti a na začiatku sa členovia volebnej komisie dohodli, že k volebnému aktu budú pripúšťať voličov len s platným občianskym preukazom, tak ako boli poučení na školení.

Svedok M. G. uviedol, že 2. decembra 2006 bol voliť ráno spolu s M. S. (každý volil na inom mieste v priestoroch určených na úpravu hlasovacích lístkov). Keď vychádzal z priestoru určeného na úpravu hlasovacích lístkov, počul, ako členovia volebnej komisie hovorili osobe, ktorú nevidel: „*nemáte platný občiansky preukaz (...)*.“ Viac tejto skutočnosti nevenoval pozornosť a odišiel z volebnej miestnosti. Vonku však ostal fajčiť, po chvíli k nemu prišiel J. F., jeden z členov volebnej komisie, ktorý mu povedal, že „*tvojho nevlastného syna sme nemohli pustiť voliť, lebo mal neplatný občiansky preukaz. Potom sme sa rozišli (...). Spolu sme odišli domov s M. S.*“.

Svedkyňa D. M. uviedla, že je matkou T. M.. Keď prišla 2. decembra 2006 do volebnej miestnosti pred obedom, tak jej členky volebnej komisie M. P. a E. P. povedali, „*D., tvoj syn nemá platný občiansky preukaz, nemohli sme ho pustiť voliť. Predsedníčka P. povedala, že nech si vybaví občiansky preukaz*“. K veci ďalej poznamenala, že s členkou komisie M. P. sa pozná, lebo v minulosti spolu pracovali, a tyká si s ňou. Rovnako aj J. F. jej povedal: „*D. nemohli sme ti T. pustiť voliť, lebo mal neplatný občiansky preukaz*“. Poznamenala, že J. F. je jej blízkym príbuzným. Svedkyňa po nahliadnutí do priloženej fotodokumentácie uviedla, že fotky s týmto členom komisie sú zo svadby (asi pred rokom) a z oslavy 80. narodenín jej otca, kde boli prítomní aj manželia F., manželka J. F. je jej sesternicou a otcovou neterou. So svedkom sa stretáva pravidelne, tykajú si, dokonca chodí k ním aj na „*zabijačku*“, sú vo vzťahu ako „*brat a sestra*“.

Svedkyňa A. H. uviedla, že svedka T. M. pravdepodobne pozná M. P., E. P. a J. F., s ktorým sú M. dokonca v príbuzenskom vzťahu, M. P. pracovala s T. matkou v sanatóriu K., E. P. bola jeho učiteľkou v materskej škole, a tam ho mohla ako dieťa poznať, nepoznali ho L. S. a ani M. H., ktorí nebývajú v tej časti obce ako T. M. Ďalej uviedla: „*Ja sa neviem vyjadriť k volebnému. aktu, keď bol T. M. voliť, pretože som bola voliť popoludní s mojom mamou. V mojej prítomnosti sa nevyskytol prípad, že by bol prišiel volič do volebnej*

miestnosti s neplatným občianskym preukazom. Členovia volebnej komisie vykonávali túto činnosť aj v predchádzajúcich voľbách.“

V závere boli vypočuté aj ďalšie dve svedkyne R. B. a M. K., ktorých výpovede však nemali podstatný význam na rozhodovanie ústavného súdu, preto ich ústavný súd nepovažoval za potrebné uvádzať. Účastníci po výsluchu prítomných svedkov zhodne vyhlásili, že nemajú ďalšie návrhy na vypočutie ďalších svedkov, právny zástupca sťažovateľov v tejto súvislosti výslovne uviedol: „*Netrvám na výsluchu svedkov slečny S. a svedka M. S.*“

II.

Východiská rozhodnutia ústavného súdu

A. Skutkové zistenia

Na základe vykonaného dokazovania ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti:

1. Za starostu obce L. bol vo voľbách konaných 2. decembra 2006 zvolený s počtom 263 platných hlasov V. H., kandidujúci za stranu SMER-SD, na druhom mieste sa umiestnila A. H., ktorá kandidovala ako nezávislá kandidátka, s počtom 262 platných hlasov. Tretí kandidát získal 138 platných hlasov.

2. Zápisnica volebnej komisie bola podpísaná všetkými členmi komisie a zapisovateľkou 3. decembra 2006 o 01.30 h. Nikto z členov komisie zápisnicu neodmietol podpísať.

3. Zo zápisnice vyplýva, že počet osôb zapísaných v zoznamoch voličov bol 1 067, počet voličov, ktorým boli vydané obálky s hlasovacími lístkami pre voľby starostu, bol 670, počet všetkých platných hlasov odovzdaných pre jednotlivých kandidátov na starostu obce bol 663.

4. Oprávnený volič T. M. bol po príchode do volebnej miestnosti okolo 8.00 h. vyzvaný, aby predložil občiansky preukaz. Keďže ho nemal, komisia ho vyzvala, aby sa po neho vrátil domov. Po jeho druhom príchode a predložení občianskeho preukazu členovia komisie zistili, že je neplatný a na základe tejto skutočnosti mu neumožnili vo voľbách hlasovať aj napriek tomu, že jeho totožnosť bola známa minimálne dvom členom volebnej komisie, J. F. a M. P.

Členovia komisie síce súhlasne tvrdia, že svedok T. M. bol pri svojom príchode do volebnej miestnosti riadne poučený komisiou, „ktorej členovia ho nepoznali, o možnosti preukázať svoju totožnosť dvoma svedkami známych komisii (...)“, ústavný súd však po vyhodnotení vykonaných dôkazov nedospel k takémuto záveru a výpovede členov komisie považuje v tomto bode za rozporuplné a tendenčné.

Svedeckú výpoveď T. M., pokiaľ ide o tvrdenie, že ho viacerí členovia volebnej komisie osobne poznali, potvrdzujú aj svedectvá M. G., D. M. a A. H.

Hoci svedkovia M. P. a J. F. uviedli, že si nepamätajú na príchody T. M. do volebnej miestnosti, po príchode jeho matky, D. M., pred obedom do volebnej miestnosti jej zhodne oznámili, že pre neplatnosť občianskeho preukazu jej synovi neumožnili voliť. Túto skutočnosť J. F. tiež oznámil M. G. už ráno pred volebnou miestnosťou, keď mu povedal: „*tvojho nevlastného syna sme nemohli pustiť voliť, lebo mal neplatný občiansky preukaz.*“

Výpovede J. F. (je na dvoch fotografiách s T. M. a jeho deťmi na minuloročných rodinných oslavách), že sa s menovaným nestretáva, a M. P., že ho ako dospelého nevníma (pracovala v minulosti s jeho mamou), nepovažoval ústavný súd za vierohodné a spôsobilé preukázať, že v čase volieb im totožnosť T. M. nebola známa.

B. Právne posúdenie

Sťažovatelia namietali, že postupom volebnej komisie došlo okrem porušenia ustanovenia § 31 ods. 2 volebného zákona aj k porušeniu čl. 30 ods. 3 a 4 ústavy, ktoré zakotvujú základné zásady volebného práva.

Podľa § 31 ods. 2 volebného zákona „Volič po príchode do volebnej miestnosti preukáže svoju totožnosť a po zázname v zozname voličov dostane od komisie obálku a hlasovacie lístky. Ak volič nemá preukaz totožnosti a žiadny z členov okrskovej volebnej komisie ho nepozná, komisia ho požiada, aby volič preukázal svoju totožnosť svedectvom dvoch osôb známych komisii. Ak tak neurobí ani do ukončenia hlasovania, hlasovanie sa mu neumožní“.

Podľa čl. 30 ods. 3 ústavy volebné právo je všeobecné, rovné a priame a vykonáva sa tajným hlasovaním. Podmienky výkonu volebného práva ustanoví zákon.

Podľa čl. 30 ods. 4 ústavy občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu vo volebných veciach (napr. I. ÚS 2/99 a PL. ÚS 50/99) s výkonom ktoréhokoľvek zo základných práv alebo slobôd môže zákonodarca spájať určité podmienky alebo vyžadovať splnenie určitých predpokladov. Pokiaľ však splnenie takýchto podmienok alebo predpokladov má zabezpečiť štátny alebo iný orgán, žiadny oprávnený subjekt nesmie na svojom základnom práve alebo slobode utrpieť akúkoľvek ujmu len preto, že ten, kto mu mal umožniť jeho výkon, zákonné podmienky alebo predpoklady späté s jeho výkonom buď vôbec nepoznal, alebo si ich zle vyložil, či dokonca aj po zistení, že k ich splneniu došlo, výkon základného práva alebo slobody neumožnil. Na uvedenom nemení nič to, že sa takéhoto konania dopustil orgán štátu, orgán územnej samosprávy alebo volebná komisia ako orgán verejnej správy.

Volebná komisia zabezpečuje riadny a zákonný priebeh volieb. Požiadavkou majúcou garantovať zákonný a riadny výkon volebného aktu v prípadoch, keď volič nemôže preukázať svoju totožnosť platným dokladom, je rešpektovanie ustanovenia § 31 ods. 2 volebného zákona. Uvedené ustanovenie volebného zákona jednoznačne konkretizuje a vymedzuje postup volebnej komisie tak, že neumožnenie hlasovania voličovi, ktorý po príchode do volebnej miestnosti nemôže preukázať svoju totožnosť preukazom totožnosti, prichádza do úvahy iba v prípade, ak žiadny z členov okrskovej volebnej komisie

voliča nepozná a tento nepreukáže svoju totožnosť svedectvom dvoch osôb známych komisii do ukončenia hlasovania.

Z výsledkov dokazovania vyplýva, že totožnosť oprávneného voliča T. M. pri hlasovaní vo voľbách konaných 2. decembra 2006 na funkciu starostu obce L. bola známa minimálne dvom členom volebnej komisie - J. F. a M. P.

V dôsledku tejto skutočnosti neboli splnené zákonné predpoklady neumožnenia hlasovania tomuto voličovi podľa § 31 ods. 2 volebného zákona.

Volebná komisia nepostupovala v súlade s uvedeným ustanovením volebného zákona už pri prvom príchode voliča T. M. do volebnej miestnosti, keď nemal pri sebe občiansky preukaz. Namiesto toho, aby preverila, či ho niekto z volebnej komisie nepozná alebo ho následne výslovne požiadala, aby preukázal svoju totožnosť svedectvom dvoch osôb známych komisii, poslala ho domov po preukaz totožnosti. Po jeho opätovnom príchode do volebnej miestnosti a po zistení, že jeho občiansky preukaz je neplatný, mu hlasovanie neumožnila.

Na základe uvedeného preto ústavný súd konštatoval, že postupom volebnej komisie došlo k porušeniu § 31 ods. 2 volebného zákona, a tým aj k porušeniu základného práva zaručeného v čl. 30 ods. 1 v spojení s čl. 30 ods. 3 ústavy vo vzťahu k jednému z voličov, T. M.

Ústavným súdom zistené porušenie zákonnosti a ústavnosti mohlo mať v danom prípade podstatný vplyv na konečný výsledok volieb starostu obce L. konaných 2. decembra 2006. Ak by volebná komisia postupovala zákonným spôsobom (v súlade s ustanovením § 31 ods. 2 volebného zákona) a umožnila by voličovi T. M. hlasovať, reálne by mohol prichádzať do úvahy volebný výsledok, podľa ktorého by kandidáti V. H. a A. H. získali rovnaký počet platných hlasov 263.

Podľa § 44 ods. 4 volebného zákona za starostu obce (primátora) je zvolený ten kandidát, ktorý získal najväčší počet platných hlasov. Pri rovnosti hlasov sa vykonajú nové voľby (§ 48).

Podľa § 48 ods. 1 písm. c) volebného zákona predseda Národnej rady Slovenskej republiky vyhlási nové voľby, ak (...) v prípade voľby starostu obce (primátora) kandidáti dostali rovnaký počet hlasov (§ 44 ods. 4).

Preto ústavný súd vyhovel návrhu sťažovateľov a podľa § 63 ods. 1 písm. a) vyhlásil voľby na starostu obce L. konané 2. decembra 2006 za neplatné.

Sťažovatelia taktiež žiadali, aby ústavný súd uložil V. H., kandidátovi, ktorý podľa výsledku volieb starostu obce L. získal najväčší počet hlasov, povinnosť nahradiť im trovy konania pred ústavným súdom na účet ich právneho zástupcu.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Zo znenia citovaných ustanovení vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o uložení povinnosti niektorému z účastníkov konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy, v prípadoch, keď to možno vzhľadom na výsledok konania a okolnosti posudzovaného prípadu považovať za odôvodnené.

V danom prípade nebolo ústavným súdom zistené porušenie zákonnosti a ústavnosti volieb starostu obce zavinené subjektom, ktorému mala byť podľa návrhu sťažovateľov povinnosť nahradiť trovy konania uložená. Návrh sťažovateľov na náhradu trov konania proti kandidátovi V. H. nemožno vzhľadom na okolnosti posudzovaného prípadu považovať za dôvodný.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd nerozhodol o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia sťažovateľov aj napriek tomu, že boli v konaní úspešní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2008